

Βέβαια, πίσω από τις εθνικές κραυγές για καθαρή φυλή, ευρωπαϊκό τρόπο ζωής, σχέδια ισλαμοποίησης κι άλλα τέτοια παραμύθια, δεν αργεί να φανεί η στυγνή εργαλειοποίηση των μεταναστών τόσο από τον ελληνικό κρατικό μηχανισμό όσο και από τα ντόπια μικρά και μεγάλα αφεντικά. Το κράτος εκμεταλλεύεται τους μετανάστες για να αντλήσει κι άλλο ζεστό ευρωπαϊκό χρήμα, για να συσπειρώσει την Ε.Ε. απέναντι στην τουρκία, για να παράξει εθνική ενότητα στο εσωτερικό του, για να δοκιμάσει νέες μεθόδους πειθάρχησης και καταστολής, και γενικώς για να ισχυροποιηθεί, να συγκροτηθεί και να πλασαριστεί όσο καλύτερα μπορεί στο διεθνές παιχνίδι διακρατικών ανταγωνισμών. Τα αφεντικά από τη μεριά τους προσδοκούν σε φτηνά εργατικά χέρια, σε μερίδιο από τα κονδύλια της Ε.Ε., σε νέα πεδία δραστηριοποίησης του αθάνατου ελληνικού επιχειρηματικού δαιμονίου, στη γενικότερη υποτίμηση της εργατικής τάξης.

Ο ελληνικό κεφάλαιο λοιπόν, μικρό και μεγάλο, μαζί με το κράτος του, επωφελούνται σε αγαστή συνεργασία από τους μετανάστες και τη δεινή θέση στην οποία βρίσκονται: παράτυποι και εκτός νόμου, γκετοποιημένοι και εκτός κοινωνικού ιστού, αποκομμένοι από τις περισσότερες πτυχές της "κανονικής" ζωής των ντόπιων. Γι' αυτό δεν τους μοιράζουν χαρτιά να πάνε στην Ευρώπη, γι' αυτό δεν τους αφήνουν να φύγουν παρά τους συλλαμβάνουν για παράνομη έξοδο από την ελλάδα, γι' αυτό τους θέλουν παράτυπους, φοβισμένους και χωρίς διεκδικήσεις. Χαρακτηριστικότερη απόδειξη αυτών είναι η μνημειώδης δήλωση Χαρδαλιά την πρώτη μέρα εφαρμογής του γενικευμένου λοκ-ντάουν στις 23 Μάρτη πως οι εργάτες γης θα πρέπει να φέρουν μαζί τους βεβαίωση εργοδότη που να πιστοποιεί πως πάνε για δουλειά και πως οι έλεγχοι από τις αρχές θα αφορούν τις εν λόγω βεβαιώσεις ΚΑΙ ΜΟΝΟ. Ύστερα από χιλιάδες φυλακίσεις – διοικητικές κρατήσεις για άγνωστο χρονικό διάστημα σε κρατητήρια σε τοπικά αστυνομικά τμήματα και στο κολαστήριο της Πέτρου Ράλλη, ύστερα από πολυδιαφημισμένες επιχειρήσεις σκούπα τύπου "Ξένιος Ζευς", ύστερα από χρόνια τρομοκράτησης, αγωνίας και καταστολής, ξαφνικά, οι μπάτσοι δε θα ζητάνε χαρτιά παραμονής από τους μετανάστες, αλλά μόνο βεβαιώσεις εργοδότη... έχουμε και μια σοδειά που πρέπει να μαζευτεί, μια δουλειά που πρέπει να γίνει και ποιος άλλος θα την κάνει...

Το ελληνικό κεφάλαιο λοιπόν, μικρό και μεγάλο, μαζί με το κράτος του, επωφελούνται σε αγαστή συνεργασία από τους μετανάστες και τη δεινή θέση στην οποία βρίσκονται: παράτυποι και εκτός νόμου, γκετοποιημένοι και εκτός κοινωνικού ιστού, αποκομμένοι από τις περισσότερες πτυχές της "κανονικής" ζωής των ντόπιων. Γι' αυτό δεν τους μοιράζουν χαρτιά να πάνε στην Ευρώπη, γι' αυτό δεν τους αφήνουν να φύγουν παρά τους συλλαμβάνουν για παράνομη έξοδο από την ελλάδα, γι' αυτό τους θέλουν παράτυπους, φοβισμένους και χωρίς διεκδικήσεις. Χαρακτηριστικότερη απόδειξη αυτών είναι η μνημειώδης δήλωση Χαρδαλιά την πρώτη μέρα εφαρμογής του γενικευμένου λοκ-ντάουν στις 23 Μάρτη πως οι εργάτες γης θα πρέπει να φέρουν μαζί τους βεβαίωση εργοδότη που να πιστοποιεί πως πάνε για δουλειά και πως οι έλεγχοι από τις αρχές θα αφορούν τις εν λόγω βεβαιώσεις ΚΑΙ ΜΟΝΟ. Ύστερα από χιλιάδες φυλακίσεις – διοικητικές κρατήσεις για άγνωστο χρονικό διάστημα σε κρατητήρια σε τοπικά αστυνομικά τμήματα και στο κολαστήριο της Πέτρου Ράλλη, ύστερα από πολυδιαφημισμένες επιχειρήσεις σκούπα τύπου "Ξένιος Ζευς", ύστερα από χρόνια τρομοκράτησης, αγωνίας και καταστολής, ξαφνικά, οι μπάτσοι δε θα ζητάνε χαρτιά παραμονής από τους μετανάστες, αλλά μόνο βεβαιώσεις εργοδότη... έχουμε και μια σοδειά που πρέπει να μαζευτεί, μια δουλειά που πρέπει να γίνει και ποιος άλλος θα την κάνει...

Οι μετανάστες είναι εικόνα από το μέλλον μας

Η κατάσταση στην οποία βρίσκονται οι μετανάστες στα κέντρα κράτησης είναι πραγματικά δυστοπική κι όποιος έχει στοιχειώδη ανθρώπινη αξιοπρέπεια δεν μπορεί παρά να σταθεί αλληλέγγυος. Όμως αν πετυχαίνουν κάτι οι εξεγέρσεις των μεταναστών και ειδικά τέτοιας έντασης όπως η πυρπόληση και καταστροφή της Μόριας, είναι να μας θέτουν επιτακτικά τα ερωτήματα για τις βαθύτερες αιτίες της ίδιας της μετανάστευσης και της διαχείρισής της από τα έθνη – κράτη. Η ξέφρενη κούρσα για καπιταλιστική ανάπτυξη είναι αυτή που προκαλεί τους πολέμους, στρατιωτικούς και οικονομικούς, είναι αυτή που απομυζεί τον πλανήτη καθιστώντας αδύνατη την επιβίωση σε διάφορες περιοχές του.